

Sygn. akt: II K 847/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant – Monika Malanowska

w obecności Prokuratora –

po rozpoznaniu dnia –28 sierpnia 2017 roku, 21 grudnia 2017 roku

sprawy **P. P.** s/c M. i E. z d. G. , urodz. (...) w W.

oskarżonej/ ego o to, że: w dniu 5 sierpnia 2016 roku w msc.W. ul. (...) woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezamkniętego pojazdu mechanicznego marki A. (...) o nr rej. (...) oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o nr imei : (...) powodując straty o łącznej wartości w wysokości 40700 zł na szkodę M. i I. S. , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne ,

tj. o czyn z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk

orzeka

I.oskarżonego P. P. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje winnym tego, że w dniu 5 sierpnia 2016 roku w msc.W. ul. (...) woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezamkniętego pojazdu mechanicznego marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 28.510 zł. oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o nr imei : (...) wartości 700 zł. powodując straty o łącznej wysokości 29.210 zł na szkodę M. S. i I. S., tj. czynu z art.278§1 kk i za tak przypisany mu czyn na podstawie art.278§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II.na podstawie art.33§2 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 40 (czterdzieści) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

III.na podstawie art.44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodu rzeczowego wykazanego na k- 70 pod poz.1;

IV.na podstawie art. 230§2 kpk nakazuje zwrócić „ D. P. „ S.A. z siedzibą w K. Sklep w W. dowód rzeczowy wykazany na k- 70 pod poz. 2 ;

V. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa .

Sygn. akt : II K 847/16

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2016 roku około godziny 19.30 pokrzywdzony M. S. pojechał samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 28.510 zł. do bankomatu (...) SA. przy ul. (...) w W.. W/w pojazd zaparkował przy powyższej ulicy, jednakże nie wyjął kluczyków ze stacyjki, ani nie zamknął okien w drzwiach . Gdy pobierał pieniądze z powyższego bankomatu , do jego pojazdu wsiadł oskarżony P. P. , po czym uruchomił go i odjechał w kierunku Ł.. Za rodem na przystanku z uwagi , iż uszkodził sprzęgło , pozostawił go na poboczu . Z pojazdu zabrał telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 700 zł., który leżał przy desce rozdzielczej oraz kluczyki , po czym pieszo oddalił się w stronę miejsca swojego zamieszkania. Po upływie około 20-25 minut pokrzywdzony wraz z funkcjonariuszami Policji odnalazł swój pojazd , który porzucił oskarżony .

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego : częściowo wyjaśnień oskarżonego P. P. /k-45,102-103/, zeznań pokrzywdzonego M. S. /k-5-5v,103-104/, notatki z użycia psa /k-2-2v/, protokołów oględzin /k-9-12,50-51/, oświadczenia /k-14/, dokumentacji fotograficznej /k-25-29/,protokołu zatrzymania /k-32-33/,protokołu przeszukania /k-39-40v/,danych z NOE-SAD /k-87-88/,opinii /k-118-122/

Oskarżony P. P. słuchany zarówno w toku postępowania przygotowawczego , jak i na rozprawie przed Sądem częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , że gdy w dniu zdarzenia przebywał w okolicach Urzędu Gminy w W. , w pewnej chwili usłyszał dochodzącą z zaparkowanego nieopodal samochodu A. (...) , głośną muzykę. Podeszedł do niego , otworzył drzwi i gdy do niego wsiadł zauważył w stacyjce kluczyki. Uruchomił więc pojazd , po czym odjechał w kierunku L.. W okolicy ronda w Ł. , pojazd ten mu zgasił. Oskarżony wysiadł więc z niego , zabrał kluczyki i pieszo udał się w stronę W. . W trakcie drogi wyrzucił kluczyki , jednakże nie potrafił podać w którym miejscu. Oskarżony zaprzeczył , aby z samochodu dokonał zaboru telefonu komórkowego /k-45,102-103/.

Sąd ustalił , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawy do uznania oskarżonego P. P. winnym popełnienia czynu przypisanego mu przez Sąd. Co prawda oskarżony tylko częściowo przyznał się do winy , jednakże w ocenie Sądu jego wyjaśnienia . w którym zaprzeczył aby dokonał zaboru telefonu komórkowego pokrzywdzonego , są niewiarygodne i nie mają pokrycia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. . Za inną wersję zdarzenia w tym zakresie , a przyjętą przez Sąd przemawiają dowody zebrane w niniejszej sprawie , a zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego M. S.. W/w zeznał , iż w dniu zdarzenia około godziny 19.30 pojechał samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) do bankomatu (...) SA. przy ul. (...) w W.. W/w pojazd zaparkował przy tej ulicy , jednakże nie wyjął kluczyków ze stacyjki , ani nie zamknął okien w drzwiach. Gdy pobierał pieniądze z bankomatu , usłyszał pisk opon. Gdy się odwrócił , zobaczył , że jego pojazd odjeżdża. Udał się więc do Komisariatu Policji w W. , po czym wraz z funkcjonariuszem Policji udał się na poszukiwania pojazdu. Po upływie około 20-25 minut zauważył swój pojazd za rondem w Ł.. Miał on nie zamknięte drzwi , uchylone okna oraz jak się potem okazało uszkodzone sprzęgło . W stacyjce nie było kluczyków oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 700 zł., który leżał przy desce rozdzielczej . Telefon ten zakupił około trzech miesięcy przed zdarzeniem i wycenił go na kwotę 700 zł. , zaś swój pojazd na 39.000-40.000 zł.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego pokrzywdzonego , mimo iż biegły wycenił , iż wartość rynkowa jego pojazdu na dzień zdarzenia wynosi ok. 28.510 zł., albowiem wartość pojazdu jaką podał została wyceniona przez niego , a nie przez specjalistę w tej dziedzinie. W ocenie Sądu nie ma również żadnych dowodów , że pokrzywdzony zeznał nieprawdę , twierdząc , że z jego pojazdu zginął telefon komórkowy . W/w od samego początku konsekwentnie podawał , że został on zabrany z jego pojazdu , w którym zostawił w stacyjce kluczyki.

Sąd dał również wiarę opinii biegłego sądowego A. P. ,albowiem została sporządzona zgodnie z jego wiedzą i doświadczeniem , nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd , obdarzył także wiarygodnością dowody z dokumentów albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego

powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Mając na względzie powyższe , należy stwierdzić , że вина oskarżonego jest bezsporna oraz że została im udowodniona w toku przedmiotowego postępowania karnego.

P. P. został oskarżony o to , że : w dniu 5 sierpnia 2016 roku w msc.W. ul. (...) woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezamkniętego pojazdu mechanicznego marki A. (...) o nr rej. (...) oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o nr imei : (...) powodując straty o łącznej wartości w wysokości 40700 zł na szkodę M. i I. S. , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne ,

tj. o czyn z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk

Stosownie do treści art. 278§1 kk kradzież polega na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej . Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano.

Bez wątpienia oskarżony swoim zachowaniem w dniu zdarzenia polegającym na tym, iż dokonał zaboru samochodu pokrzywdzonego , w którym były uchylone okna oraz kluczyki w stacyjce oraz znajdującego się w jego wnętrzu telefonu komórkowego , wyczerpał znamiona powyższego przepisu. Sąd jednocześnie biorąc pod uwagę w/w opinię przyjął iż wartość samochodu wynosiła 28.510 zł. , a telefonu komórkowego -700 zł. Biorąc także pod uwagę informację ZOE-SAD , Sąd ustalił iż oskarżony wbrew temu co przypisał mu prokurator w zarzucie , nie działał w warunkach art. 64§1 kk.

Z tych też względów , Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia czynu z art. 278§1 kk i za to skazał go na karę10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzona kara pozbawienia wolności w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, uwzględnia również prewencję ogólną , jak i szczególną. Przy wymiarze tej kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego /k-139-140/. Natomiast jako okoliczności łagodzące – częściowe przyznanie się do winy oraz odzyskanie pojazdu przez pokrzywdzonego.

Z uwagi , iż oskarżony popełnił powyższy czyn w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , Sąd na podstawie art. 33§2 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł.

Na podstawie art. 44§ 2 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodu rzeczowego wykazanego na k-70 pod poz. 1 , zaś na podstawie art. 230§2 kpk nakazał zwrócić „ D. P. „ S.A. z siedzibą w K. Sklep w W. dowód rzeczowy wykazany na k-70 pod poz.2.

Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu , albowiem z uwagi na jego sytuację rodzinną i wysokość dochodów , obciążenie nimi byłoby dla niego zbyt uciążliwe.